

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINANCIJA

KONACNI PRIJEDLOG
ZAKONA O POREZU NA DOBIT

Zagreb, studeni 2004.

KONACNI PRIJEDLOG ZAKONA O POREZU NA DOBIT

I. TEMELJNE ODREDBE

Članak 1.

- (1) Porez na dobit utvrđuje se i plaća prema odredbama ovoga Zakona.
- (2) Raspodjela i pripadnost prihoda od poreza na dobit uređuje se posebnim zakonom.

II. POREZNI OBVEZNIK

1. Opće odredbe

Članak 2.

- (1) Porezni obveznik je trgovačko društvo i druga pravna i fizička osoba rezident Republike Hrvatske koja gospodarsku djelatnost obavlja samostalno, trajno i radi ostvarivanja dobiti, dohotka ili prihoda ili drugih gospodarskih procenjivih koristi.
- (2) Porezni obveznik je i tuzemna poslovna jedinica inozemnog poduzetnika (nerezident).
- (3) Porezni obveznik je i fizička osoba, koja ostvaruje dohodak prema propisima o oporezivanju dohotka, ako izjavi da će plaćati porez na dobit umjesto poreza na dohodak.
- (4) Porezni obveznik je i poduzetnik fizička osoba koja ostvaruje dohodak od obrta i sobrtom izjednačenih djelatnosti:
 1. ako je u prethodnom poreznom razdoblju ostvario ukupni primitak veći od 2.000.000,00 kuna, ili
 2. ako je u prethodnom poreznom razdoblju ostvario dohodak veći od 400.000,00 kuna, ili
 3. ako ima dugotrajnu imovinu u vrijednosti većoj od 2.000.000,00 kuna, ili
 4. ako u prethodnom poreznom razdoblju prosječno zapošljava više od 15 radnika.
- (5) Tijela državne uprave, tijela područne (regionalne) samouprave, tijela lokalne samouprave i Hrvatska narodna banka nisu obveznici poreza na dobit, osim ako ovim Zakonom nije drukcije određeno.
- (6) Državne ustanove, ustanove jedinica područne (regionalne) samouprave, ustanove jedinica lokalne samouprave, državni zavodi, vjerske zajednice, političke stranke, sindikati, komore, udruge, umjetničke udruge, dobrovoljna vatrogasna društva, zajednice tehničke kulture, turističke zajednice,

sportski klubovi, sportska društva i savezi, zaklade i fundacije nisu obveznici poreza na dobit

(7) Iznimno ako osobe iz stavka 5. i 6. ovoga clanka obavljaju gospodarstvenu djelatnost, a neoporezivanje te djelatnosti bi dovelo do stjecanja neopravdanih povlastica na tržištu, Porezna uprava ce na vlastitu inicijativu ili na prijedlog drugih poreznih obveznika ili druge zainteresirane osobe, rješenjem utvrditi da su navedene osobe obveznici poreza na dobit za tu djelatnost.

(8) Otvoreni investicijski fondovi koji su osnovani i posluju u skladu sa zakonom po kojemu su osnovani, nisu obveznici poreza na dobit.

(9) Porezni obveznik je i svaki onaj poduzetnik koji ne potpada pod odredbe stavaka od 1. do 8. ovoga clanka, a koji nije obveznik poreza na dohodak prema propisima o oporezivanju dohotka i cija se dobit ne oporezuje drugdje.

2. Rezident i nerezident

Clanak 3.

(1) Rezidenti su u smislu clanka 2. stavak 1. ovoga Zakona pravne i fizicke osobe cije je sjedište upisano u sudski ili drugi registar ili upisnik u Republici Hrvatskoj ili kojima se mjesto stvarne uprave i nadzor poslovanja nalazi u Republici Hrvatskoj. Rezidenti su i poduzetnici fizicke osobe s prebivalištem ili uobicajenim boravištem u Republici Hrvatskoj cija je djelatnost upisana u registar ili upisnik.

(2) Nerezident je osoba koja ne ispunjava jedan od uvjeta iz stavka 1. ovoga clanka.

3. Poslovna jedinica nerezidenta

Clanak 4.

(1) Poslovna jedinica nerezidenta iz clanka 2. stavak 2. ovoga Zakona oznacava stalno mjesto poslovanja putem kojega inozemni poduzetnik nerezident obavlja djelatnost u Republici Hrvatskoj u cijelosti ili djelomicno.

(2) Poslovnom jedinicom inozemnog poduzetnika, nerezidenta, smatra se osobito:

1. sjedište uprave
2. podružnica
3. poslovnica
4. tvornica
5. radionica
6. rudnik, naftni ili plinski izvor, kamenolom ili bilo koje drugo mjesto iskorištavanja prirodnih bogatstava

7. gradilište odnosno građevinski ili montažni projekt koji čine stalnu poslovnu jedinicu samo ako traju dulje od šest mjeseci.

(3) Poslovnom jedinicom inozemnog poduzetnika, nerezidenta, smatra se i zastupnik koji djeluje u njegovo ime u svezi s bilo kojom aktivnošću:

1. ako ima i uobicajeno se koristi ovlastima za sklapanje ugovora u ime inozemnog poduzetnika, osim ako su aktivnosti zastupnika ograničene na one iz stavka 5. ovoga članka, zbog čega se to mjesto poslovanja ne smatra poslovnom jedinicom, ili
2. ako nema ovlasti iz prethodne točke, ali uobicajeno drži zalihe proizvoda ili trgovačke robe iz kojih redovito obavlja isporuke u ime inozemnog poduzetnika.

(4) Poslovnom jedinicom inozemnog poduzetnika, nerezidenta, smatra se i obavljanje usluga, uključujući savjetodavne ili poslovne usluge, ako za isti ili povezani projekt obavljanje usluga traje dulje od tri mjeseca zaredom u bilo kojem razdoblju od 12 mjeseci zaredom.

(5) Stalnom poslovnom jedinicom inozemnog poduzetnika, nerezidenta, ne smatra se obavljanje poslovanja preko posrednika, glavnog ili drugog zastupnika sa samostalnim statusom koji poslove inozemnog poduzetnika, nerezidenta, obavlja u okviru svoje redovite poslovne djelatnosti.

(6) Poslovnom jedinicom ne smatra se mjesto poslovanja inozemnog poduzetnika, nerezidenta, koji u tuzemstvu:

- 1) koristi prostore samo za skladištenje, rastavljanje ili dostavu proizvoda ili robe,
- 2) drži zalihe proizvoda ili robe samo radi skladištenja, rastavljanja ili dostave,
- 3) drži zalihe proizvoda ili robe samo radi prerade od strane druge osobe,
- 4) drži mjesto poslovanja samo radi nabave proizvoda ili robe odnosno prikupljanja informacija za sebe,
- 5) drži mjesto poslovanja samo za svoje pripremne ili pomoćne aktivnosti,
- 6) drži mjesto poslovanja za bilo koju kombinaciju aktivnosti određenih u točkama od 1. do 5. ovoga stavka, pod uvjetom da opća aktivnost mjesta poslovanja, koja je posljedica te kombinacije, ima pripremni ili pomoćni značaj.

III. POREZNA OSNOVICA

1. Opće odredbe

Članak 5.

(1) Porezna osnovica je dobit koja se utvrđuje prema računovodstvenim propisima kao razlika prihoda i rashoda prije obračuna poreza na dobit, uvećana i umanjena prema odredbama ovoga Zakona.

(2) Poreznu osnovicu poreznog obveznika rezidenta cini dobit ostvarena u tuzemstvu i inozemstvu.

(3) Poreznu osnovicu nerezidenta cini samo dobit ostvarena u tuzemstvu a utvrduje se prema odredbama ovoga Zakona.

(4) U poreznu osnovicu ulazi i dobit od likvidacije, prodaje, promjene pravnog oblika i podjele poreznog obveznika, a porezna osnovica utvrduje se prema tržišnoj vrijednosti imovine, ako ovim Zakonom nije drukcije određeno.

2. Smanjenje porezne osnovice

Clanak 6.

(1) Porezna osnovica iz clanka 5. ovoga Zakona smanjuje se:

1. za prihode od dividendi i udjela u dobiti,
2. za prihode od vrijednosnih uskladenja dionica i udjela (nerealizirani dobiti) ako su bili ukljuceni u poreznu osnovicu,
3. za prihode od naplacenih otpisanih potraživanja koja su u prethodnim poreznim razdobljima bila ukljucena u poreznu osnovicu, a nisu iskljucena iz porezne osnovice kao porezno priznati rashod,
4. za svotu amortizacije koja nije bila porezno priznata u ranijim razdobljima do vrijednosti propisane u clanku 12. ovoga Zakona,
5. za svotu placa i doprinosa na placu novih zaposlenika za razdoblje za koje se utvrduje porez, a koja je isplacena do dana podnošenja porezne prijave,
6. za svotu troškova nastalih za istraživanje i razvoj,
7. za svotu troškova nastalih za školovanje i strucno usavršavanje zaposlenika.

(2) Porezna osnovica iz clanka 5. ovoga Zakona može se smanjiti za rashode ranijih razdoblja koji su bili ukljuceni u poreznu osnovicu.

(3) Za svote iz stavka 1. ovoga clanka može se iskazati porezni gubitak odnosno gubitak se može povećati.

3. Povećanje porezne osnovice

Clanak 7.

(1) Porezna osnovica iz clanka 5. ovoga Zakona povećava se:

1. za rashode od vrijednosnih uskladenja dionica i udjela (nerealizirani gubici), ako su bili iskazani u rashodima,
2. za svotu amortizacije iznadsvota, propisanih u clanku 12. ovoga Zakona,

3. za 70% troškova reprezentacije (ugošćenja, darova sa ili bez utisnutog znaka tvrtke ili proizvoda, troškova odmora, športa, rekreacije i razonode, zakupa automobila, plovila, zrakoplova, kuca za odmor), u visini troškova nastalih iz poslovnog odnosa s poslovnim partnerom,
4. za 30% troškova, osim troškova osiguranja i kamata, nastalih u svezi s vlastitim ili unajmljenim motornim vozilima i drugim sredstvima za osobni prijevoz (osobni automobil, plovilo, helikopter, zrakoplov i sl.) poslovnih, rukovodnih i drugih zaposlenih osoba, ako se na osnovi korištenja sredstava za osobni prijevoz ne utvrđuje placa,
5. za troškove koji se odnose na privatni život dionicara i članova društva (izuzimanja) te zaposlenika (za zabavu, odmor, sport i rekreaciju), uključujući i pripadajući porez na dodanu vrijednost,
6. za skrivene isplate dobiti,
7. za troškove prisilne naplate poreza ili drugih davanja,
8. za kazne koje izriče mjerodavno tijelo,
9. za zatezne kamate između povezanih osoba,
10. za povlastice i druge oblike imovinskih koristi danih fizičkim ili pravnim osobama da nastane odnosno ne nastane određeni događaj, tj. da se određena radnja obavi, primjerice, bolje ili brže nego inače ili da se propusti obaviti,
11. za darovanja iznad svote iz stavaka 7. i 8. ovoga članka.
12. za kamate koje nisu porezno priznati rashod prema odredbama ovoga Zakona,
13. za sve druge rashode koji nisu izravno u svezi s ostvarivanjem dobiti i druge svote povećanja porezne osnovice na koji nisu bili uključeni u poreznu osnovicu.

(2) Za rashode navedene u stavku 1. ovoga članka ne povećava se porezna osnovica ako se oporezuju porezom na dohodak.

(3) U troškove iz točke 4. stavak 1. ovoga članka spadaju troškovi s pripadajućim porezom na dodanu vrijednost, prema statusu pojedinog sredstva:

1. za sredstva u vlasništvu poreznog obveznika troškovi goriva i ulja, održavanja i popravaka, registracije i amortizacije,
2. za rent-a-car usluge zaračunana naknada uvećana za troškove goriva,
3. za vozila u najmu trošak naknade po ugovoru, trošak goriva i održavanja te svi drugi troškovi koje po ugovoru o najmu snosi korisnik najma, a kod financijskog najma trošak amortizacije.

(4) Troškovi iz točke 5. stavak 1. ovog članka jesu:

1. troškovi koji se odnose na privatni život dionicara ili člana društva ili s njima povezanim osobama, uključujući troškove uporabe dobara u vlasništvu ili najmu obveznika,
2. troškovi koji se odnose na privatni život drugih osoba, uključujući troškove dobara u vlasništvu ili najmu obveznika,
3. troškovi pogodnosti koje radnicima određuje poslodavac.

(5) Skrivenim isplatama dobitka iz točke 6. stavak 1. ovoga članka smatraju se posebice:

1. davanje određenih koristi dioničaru ili članu društva ili s njima povezanim osobama uz naknadu nižu od tržišne, uključujući i povoljniju kamatu,
2. plaćanje veće naknade dioničaru ili članu društva ili s njima povezanim osobama za dobra ili usluge od vrijednosti dobara, usluga ili učinaka odnosno koristi koje je dioničar ili član društva ili s njima povezana osoba dala društvu,
3. davanje dobara ili usluga dioničaru ili članu društva ili s njima povezanim osobama u vrijednosti većoj od vrijednosti dobara, usluga ili učinaka odnosno koristi koje je dioničar ili član društva ili s njima povezana osoba dala društvu,
4. omogućavanje dioničaru ili članu društva ili s njima povezanim osobama drugih koristi za koje nema pravne osnove,
5. manjkovi na imovini iznad visine utvrđene odlukom Hrvatske gospodarske komore, odnosno Hrvatske obrtničke komore, u smislu propisa o porezu na dodanu vrijednost, po kojoj osnovi se ne plaća porez na dohodak.

(6) Iznimno od točke 3. stavak 1. ovoga članka, ne smatraju se reprezentacijom proizvodi i roba iz asortimana poreznog obveznika prilagođeni za te svrhe s oznakom "nije za prodaju", te drugi reklamni predmeti s nazivom tvrtke, proizvoda i drugog oblika reklame (čaše, pepeljare, stolnjaci, podmetaci, olovke, rokovnici, upaljaci, privjesci i slično) dani za uporabu u prodajnom prostoru kupca, a ako se daju potrošačima, ne smatraju se reprezentacijom do 80,00 kuna pojedinačne vrijednosti.

(7) Darovanjima iz točke 11. stavak 1. ovoga članka smatraju se darovanja u naravi ili novcu, učinjena u tuzemstvu za kulturne, znanstvene, odgojno-obrazovne, zdravstvene, humanitarne, sportske, vjerske, ekološke i druge općekorisne svrhe udrugama i drugim osobama koje navedene djelatnosti obavljaju u skladu s posebnim propisima, ako su veća od 2% prihoda ostvarenog u prethodnoj godini. Iznimno, svota može biti i veća od 2% prihoda prethodne godine ako je dana prema odlukama nadležnih ministarstva o provedbi financiranja posebnih programa i akcija.

(8) U darovanja iz stavka 7. ovoga članka spada i plaćanje troškova za zdravstvene potrebe fizičkih osoba (operativne zahvate, liječenja, nabavu lijekova i ortopedskih pomagala i dr.) koji nisu pokriveni osnovnim, dopunskim i privatnim zdravstvenim osiguranjem, odnosno plaćanje troškova koje snose

same fizičke osobe, pod uvjetom da je plaćeno na račun primatelja dara, zdravstvene ustanove a ako je darovani lijek, ortopedsko ili drugo medicinsko pomagalo uz vjerodostojnu ispravu.

(9) Porezna osnovica povećava se za dobitke od revalorizacije imovine u visini obračunane amortizacije revalorizirane imovine, a ako se imovina ne amortizira, tada se porezna osnovica povećava u poreznom razdoblju u kojemu je imovina prodana ili na drugi način uporabljene, za ukupnu vrijednost revalorizacije.

4.1. Kamate na zajmove dionicara i članova društva

Članak 8.

(1) U kamate iz točke 12. stavak 1. članka 7. spadaju i kamate na zajmove koji su primljeni od dionicara odnosno člana društva koji drži najmanje 25% dionica ili udjela u kapitalu ili glasackih prava u poreznom obvezniku, ako bilo kada u poreznom razdoblju ti zajmovi premaše četverostruku svotu udjela toga dionicara odnosno člana društva u kapitalu ili glasackom pravu, utvrđenu u odnosu na svotu i razdoblje trajanja zajmova u poreznom razdoblju, osim kamate po kreditima od financijskih organizacija.

(2) Zajmovima dionicara odnosno člana društva, prema stavku 1. ovoga članka, smatraju se i zajmovi trećih osoba za koje jamci dionicar odnosno član društva.

(3) Svota udjela dionicara odnosno člana društva u kapitalu korisnika kredita određuje se za porezno razdoblje kao prosjek uplaćenog kapitala, zadržane dobiti i rezervi, zadnji dan svakog mjeseca poreznog razdoblja.

4.2. Vrijednosno uskladenje i otpis potraživanja

Članak 9.

(1) Vrijednosna uskladenja po osnovi ispravka vrijednosti potraživanja od kupaca za isporučena dobra i obavljene usluge, priznaju se kao rashod ako je od dospijeca potraživanja do kraja poreznog razdoblja proteklo više od 120 dana, a ista nisu naplaćena do petnaestog dana prije dana podnošenja porezne prijave. Svote vrijednosnih uskladenja potraživanja od kupaca iskazane u prethodnim poreznim razdobljima kao porezno priznati rashod uključuju se u prihode, ako do trenutka nastupa zastare prava na naplatu nije postupljeno na način propisan u stavku 2. ovoga članka.

(2) Vrijednosno uskladenje potraživanja priznaje se ako je potraživanje evidentirano u poslovnim knjigama kao prihod i ako su obavljene sve radnje za osiguranje naplate duga, pažnjom dobrog gospodarstvenika.

(3) Smatra se da su obavljene radnje iz stavka 2. ovoga članka ako su potraživanja utužena ili se zbog njih vodi ovršni postupak, ako su prijavljena u

stecajnom postupku nad dužnikom ili ako je postignuta nagodba s dužnikom, koji nije fizička osoba ili povezana osoba, u postupku sanacije ili stečaja.

(4) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka, priznaje se otpis potraživanja, koja su zastarjela i koja u svakom pojedinom poreznom razdoblju ne prelaze 5.000,00 kuna po pojedinom dužniku koji nije fizička osoba.

4.3. Vrijednosno uskladenje zaliha i financijske imovine

Članak 10.

(1) Rashodi smanjenja vrijednosti zaliha i financijske imovine priznaju se u razdoblju u kojemu je imovina prodana ili na drugi način uporabljena.

(2) Rashodi zaliha po osnovi manjkova zaliha priznaju se u visini utvrđenoj odlukom Hrvatske gospodarske komore, odnosno Hrvatske obrtničke komore, u smislu propisa o porezu na dodanu vrijednost.

4.4. Rezerviranja

Članak 11.

(1) Pri utvrđivanju porezne osnovice ne priznaju se rezerviranja, osim za namjene propisane u ovomu članku.

(2) Priznaju se kao rashod rezerviranja za rizike i troškove na temelju zakona ili drugog propisa i rezerviranja koja su uvjetovana ugovorima (rezerviranja za otpremnine, rezerviranja za troškove obnavljanja prirodnih bogatstava, rezerviranja za troškove u jamstvenim rokovima i rezerviranja za troškove po zapocetim sudskim sporovima).

(3) Rezerviranja kod banaka za rizike od potencijalnih gubitaka priznaju se kao rashod u obracunanosti, ali najviše do visine koju određuju propisi Hrvatske narodne banke.

(4) Rezerviranja kod osiguravajućih društava koja se obvezatno formiraju u skladu sa zakonom koji uređuje osiguranje, priznaju se osiguravajućem društvu kao rashod u obracunanosti, ali najviše do visine ili gornje granice u skladu sa zakonom koji uređuje osiguranje.

(5) Ukidanje ili uporaba rezervacija priznaje se na način da se prihodi izuzmu i rashodi priznaju tako da u poreznu osnovicu nisu ponovno uključeni prihodi i rashodi koji su prethodno povećavali ili smanjivali poreznu osnovicu, osim ako ovim Zakonom nije drukcije određeno.

4.5. Amortizacija

Clanak 12.

(1) Amortizacija dugotrajne materijalne i nematerijalne imovine priznaje se kao rashod u svoti obracuna noj na trošak nabave po linearnoj metodi primjenom godišnjih amortizacijskih stopa iz stavka 5. ovoga clanka.

(2) Amortizacija se obracunava pojedinačno.

(3) Dugotrajnom materijalnom i nematerijalnom imovinom smatraju se stvari i prava ciji je pojedinačni trošak nabave veci od **2000,00** kuna i vijek trajanja duži od godinu dana.

(4) Amortizaciji ne podliježe zemljište, šuma i slicna obnovljiva prirodna bogatstva, financijska imovina, spomenici kulture te umjetnicka djela.

(5) Godišnje amortizacijske stope utvrduju se prema amortizacijskom vijeku za svrhe oporezivanja, za pojedine su grupe dugotrajne imovine:

1. za gradevinske objekte i brodove vece od 1000 BRT, (20 godina), 5%,
2. za osnovno stado, osobne automobile (5 godina), 20%,
3. za nematerijalnu imovinu, opremu, vozila, osim za osobne automobile, te za mehanizaciju (4 godine), 25%,
4. za racunala i racunalnu opremu, software i telekomunikacijsku opremu (2 godine), 50%,
5. za ostalu nespomenutu imovinu (10 godina), 10%

(6) Godišnje amortizacijske stope iz stavka 5. ovoga clanka mogu se podvostruciti.

(7) Ako porezni obveznik obracunava amortizaciju u svoti nižoj od porezno dopustive, tako obracunara amortizacija smatra se i porezno priznatim rashodom.

(8) Trošak amortizacije predmeta dugotrajne imovine priznaje se u porezni rashod od prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon mjeseca u kojem je dugotrajna imovina stavljena u upotrebu.

(9) Trošak amortizacije za prodanu, darovanu, na drugi nacin otudenu ili uništenu dugotrajnu imovinu priznaje se u porezni rashod do kraja mjeseca u kojem je dugotrajna imovina bila u upotrebi.

(10) Neamortizirani trošak nabave dugotrajne imovine priznaje se u porezni rashod u poreznom razdoblju u kojemu je dugotrajna imovina prodana, darovana, na drugi nacin otudena ili uništena.

(11) Iznimno od odredbe stavka 10. ovoga clanka, ako je trošak nabave iskazan u revaloriziranoj svoti, u porezni rashod priznaje se neamortizirani trošak nabave umanjen za revaloriziranu svotu koja je do trenutka prodaje, darovanja, otudenja na drugi nacin i uništenja ukljucena u prihode.

(12) Ne priznaje se kao porezni rashod amortizacija obracunana na otpisanu dugotrajnu imovinu.

(13) Amortizacija za osobne automobile i druga sredstva za osobni prijevoz, priznaje se do 400.000,00 kuna troška nabave po jednom sredstvu. Ako trošak nabave premašuje navedenu svotu, amortizacija iznad navedene svote priznaje se samo ako sredstvo služi isključivo za registriranu djelatnost najma ili prijevoza.

(14) Dugotrajna se imovina, i nakon što je u cijelosti otpisana, zadržava u evidenciji i iskazuje u bilanci do trenutka prodaje, darovanja, drugog načina otuđenja ili uništenja.

5. Porezna osnovica u poslovanju između povezanih osoba rezidenta i nerezidenta

Članak 13.

(1) Ako se između povezanih osoba u njihovim poslovnim odnosima ugovore takve cijene ili drugi uvjeti koji se razlikuju od cijena ili drugih uvjeta koji bi se ugovorili između nepovezanih osoba, tada se sva dobit u svoti u kojoj bi bila ostvarena, kad bi se radilo o odnosima između nepovezanih osoba, uključuje u poreznu osnovicu povezanih osoba.

(2) Povezanim osobama iz stavka 1. ovoga članka smatraju se osobe kod kojih jedna osoba sudjeluje izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili kapitalu druge osobe, ili iste osobe sudjeluju izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili kapitalu društva.

(3) Pri utvrđivanju i procjeni jesu li poslovni odnosi između povezanih osoba iz stavka 2. ovoga članka ugovoreni po tržišnim cijenama može se koristiti jedna od slijedećih metoda:

(a) Metoda usporedivih nekontroliranih cijena po kojoj se cijene za prodane proizvode, robu ili usluge u kontroliranim poslovima uspoređuju s onima u nekontroliranim poslovima i usporedivim okolnostima. Kad je moguće provesti odgovarajuće usporedne analize, ova metoda ima prednost pred ostalim metodama navedenim u ovom članku.

(b) Metoda trgovačkih cijena po kojoj se utvrđuje cijena po kojoj se roba nabavljena od povezanih osoba prodaje nepovezanim osobama. Tako utvrđena cijena umanjuje se za odgovarajuću bruto trgovačku maržu koja se može postići u postojećim tržišnim uvjetima. Dobiveni ostatak je cijena po kojoj je roba mogla biti nabavljena od nepovezanih osoba.

(c) Metoda dodavanja bruto dobiti na troškove po kojoj se prvo utvrđuju troškovi proizvoda, poluproizvoda ili usluga koje je imala osoba koja je proizvode, poluproizvode ili usluge prodala drugoj povezanoj osobi. Na tako utvrđene troškove dodaje se odgovarajuća bruto dobit koja se može postići u postojećim tržišnim uvjetima. Tako dobiveni iznos je cijena po kojoj su proizvodi, poluproizvodi ili usluge mogli biti nabavljeni od nepovezanih osoba.

(d) Metoda podjele dobiti po kojoj se eliminira učinak posebnih uvjeta na dobit u poslovima između povezanih osoba. Ova eliminacija provodi se utvrđivanjem podjele dobiti koju bi nepovezane osobe očekivale sudjelovanjem u jednom ili više poslova. Po metodi podjele dobiti, najprije se utvrđuje podjela dobiti između povezanih osoba u jednom ili više poslova u kojima te osobe sudjeluju. Nakon toga procjenjuje se podjela dobiti do koje bi došlo da su u poslu u postojećim tržišnim uvjetima sudjeleovale nepovezane osobe te se tako utvrđeni udjeli u dobiti raspoređuju na povezane osobe.

(e) Metoda neto dobitka po kojoj se ispituje ostvarena neto dobit u odnosu na neku osnovu kao što su ukupni troškovi, prihodi od prodaje, imovina ili vlastiti kapital koju jedna osoba ostvaruje u poslovima s jednom ili više povezanih osoba. Tako ostvaren neto dobit uspoređuje se s neto dobitkom sličnih osoba u sličnim okolnostima.

(4) Poslovni odnosi između povezanih osoba priznat će se samo ako porezni obveznik posjeduje i na zahtjev Porezne uprave pruži podatke i informacije o povezanim osobama i poslovnim odnosima s tim osobama, metodama kojima se koristi za utvrđivanje usporedivih tržišnih cijena i razlozima za odabiranje konkretnih metoda.

(5) Podrobniju razradu i upute u svezi s primjenom odredaba ovoga članka donosi ministar financija.

5.1. Kamate između povezanih osoba

Članak 14.

(1) Pri utvrđivanju prihoda od kamata na dane zajmove kod povezanih osoba obračunava se kamata najmanje do visine kamatne stope koja bi se ostvarila između nepovezanih osoba u trenutku odobrenja zajma.

(2) Pri utvrđivanju rashoda od kamata na primljene zajmove kod povezanih osoba, priznaju se obračunane kamate najviše do visine kamatne stope koja bi se ostvarila između nepovezanih osoba u trenutku odobrenja zajma.

(3) Kamatnu stopu iz stavaka 1. i 2. ovoga članka određuje i objavljuje ministar financija, prije početka poreznog razdoblja u kojem će se koristiti, vodeći pritom računa da se radi o kamatnoj stopi koja se ostvaruje u usporedivim okolnostima ili koja bi se ostvarila između nepovezanih osoba.

6. Porezna osnovica poslovnih jedinica nerezidenata

Članak 15.

(1) Porezna osnovica poslovnih jedinica nerezidenata jest dobit utvrđena prema ovom Zakonu koja se može pripisati poslovnoj jedinici u Republici Hrvatskoj.

(2) Pri utvrđivanju porezne osnovice, dobit poslovne jedinice mora odgovarati onoj dobiti koju bi ostvarila poslovna jedinica kad bi bila zasebno i nezavisno društvo koje se bavi istim ili sličnim poslovanjem pod istim ili sličnim okolnostima, te kad bi poslovala potpuno samostalno s društvom čija je poslovna jedinica.

(3) Pri utvrđivanju dobiti poslovne jedinice priznaju se rashodi nastali za potrebe stalne poslovne jedinice, uključujući opće upravne i administrativne rashode, bilo da su nastali u tuzemstvu ili inozemstvu.

7. Promjena metode utvrđivanja porezne osnovice

Članak 16.

(1) Obveznik poreza na dohodak koji postaje obveznikom poreza na dobit mora na prvi dan poreznog razdoblja za koje utvrđuje porez na dobit sastaviti početnu bilancu i nastaviti voditi poslovne knjige prema propisima o računovodstvu.

(2) Na kraju prvog poreznog razdoblja za koje utvrđuje osnovicu poreza na dobit, utvrđena dobit uvećava se (+) i umanjuje se (-) za u nastavku navedene pozicije iz početne bilance:

- + vrijednost zatečenih zaliha
- + dani predujmovi za robu i usluge
- + potraživanja od kupaca za robu i usluge
- + potraživanja od kupaca za prodane predmete dugotrajne imovine iz popisa dugotrajne imovine
- + aktivna vremenska razgranicenja
- + zahtjevi za povrat poreza na promet i istovrsnih poreza
- obveze prema dobavljačima za robu i usluge
- obveze za primljene predujmove od kupaca za robu i usluge
- pasivna vremenska razgranicenja
- dugoročna rezerviranja
- obveze za porez na promet i istovrsne poreze.

(3) Početnu bilancu iz stavka 1. ovoga članka obveznik dostavlja uz prijavu poreza na dobit Poreznoj upravi.

8. Porezni gubitak

Članak 17.

(1) Ako se u postupku utvrđivanja porezne osnovice utvrdi negativna osnovica, porezni obveznik ima porezni gubitak.

(2) Porezni gubitak prenosi se i nadoknazuje umanjivanjem porezne osnovice u sljedećih pet godina, ako Zakon ne određuje drukcije.

(3) Ako se prenosi pravo za nadoknadu gubitka pri spajanjima, pripajanjima i podjelama na pravne slijednike tijekom poreznog razdoblja, pravo na prijenos gubitka počinje teći istekom razdoblja u kojemu je pravni slijednik stekao pravo na prijenos gubitka.

(4) Pri smanjenju porezne osnovice zbog gubitka iz prethodnih poreznih razdoblja, porezna se osnovica smanjuje najprije za gubitke starijega datuma.

9. Preoblikovanje društva i likvidacija

Članak 18.

(1) Ako se porezni obveznik preoblikuje (mijenja pravni oblik) pri čemu se nastavljaju knjigovodstvene vrijednosti imovine i obveza, promjena ne utječe na oporezivanje.

(2) Ako se u slučaju iz stavka 1. ovoga članka ne nastavljaju knjigovodstvene vrijednosti, razlika kapitala koja iz promjene proizlazi smatra se oporezivom dobiti.

(3) Ako se porezni obveznik likvidira, dobit ili gubitak utvrđuje se u razdoblju likvidacije koje se nastavlja na posljednje porezno razdoblje. Početna bilanca za razdoblje likvidacije istovjetna je bilanci na kraju prethodnoga poreznog razdoblja. Ako takva konačna bilanca ne postoji, vrijednost imovine i obveze utvrđuju se procjenom. Završna bilanca razdoblja likvidacije pokazuje imovinu koja će se raspodijeliti, likvidacijsku dobit ili likvidacijski gubitak.

(4) Imovina se na kraju razdoblja likvidacije procjenjuje po tržišnoj vrijednosti.

(5) Ako se pri promjeni pravnog oblika ili likvidaciji iz imovine izuzimaju stvari i prava ili se ta imovina koristi za ulaganja, primjenjuju se odredbe članka 7. ovoga Zakona.

(6) U slučaju stečaja, primjenjuju se odredbe stavaka od 1. do 5. ovoga članka.

10. Spajanje, pripajanje i podjela

Članak 19.

(1) Spajanje je transakcija kojom prestaju, bez postupka likvidacije, jedno ili više društava (dalje u tekstu: preneseno društvo) prijenosom sve imovine i obveza na **ново** društvo (dalje u tekstu: društvo preuzimatelj), u skladu s propisima koji uređuju to područje.

(2) Pripajanje je transakcija kojom nestaju, bez postupka likvidacije, jedno ili više društava (dalje u tekstu: preneseno društvo) prijenosom sve imovine i

obveza na drugo postojeće društvo (dalje u tekstu: društvo preuzimatelj), u skladu s propisima koji ureduju to područje.

(3) Podjela je transakcija koja obuhvaća razdvajanje i odvajanje:

1. pri razdvajanju društva (dalje u tekstu: preneseno društvo), društvo nestaje, bez postupka likvidacije, prijenosom sve imovine i obveza na dva ili više novoosnovanih ili postojećih društava (dalje u tekstu: društvo preuzimatelj) u skladu s propisima koji ureduju to područje.
2. pri odvajanju društvo (dalje u tekstu: preneseno društvo) prenosi jednu ili više djelatnosti na jedno ili više društava koja se osnivaju ili na jedno ili više postojećih društava (dalje u tekstu: društvo preuzimatelja), u skladu s propisima koji ureduju to područje. Prijenosom djelatnosti se smatra prijenos cjelokupne imovine i obveza koje se pripisuju dijelu društva koje organizacijski čini zasebno poslovanje.

(4) Prava i obveze spojenih, pripojenih ili podijeljenih poreznih obveznika iz porezno-pravnog odnosa preuzima pravni sljednik.

(5) Porezni obveznici koji se spajaju, pripajaju ili dijele dostavljaju Poreznoj upravi financijska izvješća i poreznu prijavu s nadnevkom koji prethodi nadnevku spajanja, pripajanja ili podjele.

11. Stjecanje i vrednovanje prava pri spajanju, pripajanju i podjeli

Članak 20.

(1) Ako pri spajanju, pripajanju ili podjeli prema članku 19. ovoga Zakona postoji kontinuitet u oporezivanju, smatra se da porezni obveznik nastavlja djelatnost, te to nema utjecaja na oporezivanje.

(2) Kontinuitet u oporezivanju prema stavku 1. ovoga članka postoji ako pri prijenosu na društvo preuzimatelja ne dolazi do promjena u procjeni predmeta imovine i obveza.

(3) Stavci 1. i 2. ovoga članka primjenjuju se neovisno o tome radi li se o jednom ili više prenesenih društava odnosno društava preuzimatelja.

IV. POREZNE OLAKŠICE, OSLOBOĐENJA I POTICAJI

1. Olakšice i oslobodenja za porezne obveznike na područjima posebne državne skrbi

Članak 21.

(1) Porezni obveznici koji obavljaju djelatnost na području posebne državne skrbi i zapošljavaju više od pet zaposlenika u radnom odnosu na neodređeno vrijeme, pri čemu više od 50% zaposlenika ima prebivalište i boravište na području posebne državne skrbi najmanje devet mjeseci, plaćaju porez na dobit deset godina od početka primjene ovoga Zakona kako slijedi:

1. ne placaju porez na dobit na podrucju prve skupine
2. placaju 25% od propisane porezne stope na podrucju druge skupine
3. placaju 75% od propisane porezne stope na podrucju trece skupine.

(2) Smatra se da porezni obveznik iz stavka 1. ovoga clanka zapošljava na neodređeno vrijeme zaposlenika s podrucja posebne državne skrbi ako je zaposlenik proveo u radnom odnosu kod poreznog obveznika te imao prebivalište i boravište na podrucju posebne državne skrbi najmanje devet mjeseci u poreznom razdoblju.

2. Oslobodenja za porezne obveznike na podrucju Grada Vukovara

Clanak 22.

(1) Porezni obveznici koji obavljaju djelatnost na podrucju Grada Vukovara i zapošlavaju više od pet zaposlenika u radnom odnosu na neodređeno vrijeme, pri cemu više od 50% zaposlenika ima prebivalište i boravište na podrucju Grada Vukovara ili brdsko-planinskom podrucju ili podrucju posebne državne skrbi, oslobođeni su od placanja poreza na dobit u razdoblju od deset godina nakon pocetka primjene ovoga Zakona.

(2) Smatra se da porezni obveznik iz stavka 1. ovoga clanka, zapošljava na neodređeno vrijeme zaposlenika s podrucja Grada Vukovara, ako je zaposlenik proveo u radnom odnosu kod poreznog obveznika i imao prebivalište i boravio na podrucju Grada Vukovara najmanje devet mjeseci u poreznom razdoblju.

3. Olakšice za porezne obveznike na brdsko-planinskim podrucjima

Clanak 23.

(1) Porezni obveznici koji obavljaju djelatnost na brdsko-planinskom podrucju i zapošlavaju više od pet zaposlenika na neodređeno vrijeme, pri cemu više od 50% zaposlenika ima prebivalište i boravište na brdsko-planinskom podrucju ili podrucju posebne državne skrbi, placaju porez na dobit u visini 75% od propisane porezne stope.

(2) Smatra se da porezni obveznik iz stavka 1. ovoga clanka zapošljava zaposlenika na neodređeno vrijeme ako je zaposlenik proveo u radnom odnosu kod poreznog obveznika i imao prebivalište i boravište na brdsko-planinskom podrucju ili podrucju posebne državne skrbi najmanje devet mjeseci u poslovnoj godini.

4. Olakšice i oslobodenja za porezne obveznike u slobodnim zonama

Clanak 24.

(1) Korisnici slobodne zone iz Zakona o slobodnim zonama placaju porez na dobit u visini 50% od propisane stope.

(2) Korisnik slobodne zone koji u zoni gradi ili sudjeluje u gradnji objekata ulaganjem više od 1.000.000,00 kuna, nakon što uloži ta sredstva, u godini ulaganja i idućih pet godina poslovanja u zoni oslobođen je od plaćanja poreza na dobit, ali najviše do visine uložениh sredstava.

(3) Iznimno, Vlada Republike Hrvatske može, ako se utvrdi gospodarski interes Republike Hrvatske za pojedine zone ili za obavljanje određenih djelatnosti u zoni, povećati porezne olakšice iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.

(4) Olakšice iz stavka 3. ovoga članka Vlada određuje odlukom na prijedlog ministra gospodarstva.

(5) Za obavljanje djelatnosti u slobodnim zonama na području Vukovarsko - srijemske županije neće se plaćati porez na dobit deset godina od početka primjene ovoga Zakona.

5. Oslobođenja za porezne obveznike koji su registrirani i obavljaju isključivo istraživačko razvojnu djelatnost

Članak 25.

Porezni obveznici koji su registrirani i obavljaju isključivo istraživačko-razvojnu djelatnost ne plaćaju porez na dobit.

6. Poticaji ulaganja

Članak 26.

(1) Na dobit ostvarenu od ulaganja u iznosu najmanje 4 milijuna kuna, porez na dobit plaćat će se po stopi od 10% deset godina od godine početka ulaganja, uz uvjet da se u tom razdoblju osigura zapošljavanje najmanje 10 zaposlenika, počevši od isteka prve godine ulaganja.

(2) Na dobit ostvarenu od ulaganja u iznosu najmanje 10 milijuna kuna, porez na dobit plaćat će se po stopi od 7% deset godina od godine početka ulaganja, uz uvjet da se u tom razdoblju osigura zapošljavanje najmanje 30 zaposlenika, počevši od isteka prve godine ulaganja.

(3) Na dobit ostvarenu od ulaganja u iznosu najmanje 20 milijuna kuna, porez na dobit plaćat će se po stopi od 3% deset godina od godine početka ulaganja, uz uvjet da se u tom razdoblju osigura zapošljavanje najmanje 50 zaposlenika, počevši od isteka prve godine ulaganja.

(4) Na dobit ostvarenu od ulaganja u iznosu najmanje 60 milijuna kuna, porez na dobit plaćat će se po stopi od 0% deset godina od godine početka ulaganja, uz uvjet da se u tom razdoblju osigura zapošljavanje najmanje 75 zaposlenika, počevši od prve godine ulaganja.

(5) Ukupna porezna povlastica koju ulagatelj može iskoristiti tijekom trajanja roka plaćanja povlaštene stope poreza na dobit, ne može prelaziti iznos samog ulaganja. Iznos porezne povlastice utvrđuje se kao razlika poreza na dobit izračunana primjenom propisane stope i stopa iz ovoga članka.

(6) Ako porezni obveznik nositelj poreznih povlastica smanji broj zaposlenika utvrđen odredbama ovoga članka, prestaje mu pravo korištenja tih povlastica za cijelo razdoblje za koje su odobrene, uz obvezu povrata sredstava ostvarenih korištenjem odobrenih povlastica uvećanih za svotu zakonske zatezne kamate.

(7) Poreznom obvezniku nositelju poreznih povlastica kojemu je ukinuto pravo njihova korištenja, ne mogu se ponovo odobriti porezne povlastice.

(8) U iznos ulaganja iz stavaka 1., 2., 3. i 4. ovoga članka ne uračunava se vrijednost zemljišta i građevina starijih od jedne godine te ranije korištena oprema, unesena kao ulog.

(9) Porezne povlastice mogu koristiti samo nositelji poticajnih mjera iz Zakona o poticanju ulaganja.

(10) Trgovačka društva koja su registrirana i obavljaju brodarsku djelatnost, ne plaćaju porez na dobit koju ostvare od iskorištavanja brodova u međunarodnoj plovidbi.

7. Poticaj poreznim obveznicima osnovanima u svrhu profesionalne rehabilitacije i zapošljavanja osoba s invaliditetom

Članak 27.

Porezni obveznik osnovan po posebnim propisima u svrhu obavljanja profesionalne rehabilitacije i zapošljavanja osoba s invaliditetom, plaća porez na dobit u visini 25% od propisane stope.

V. POREZNA STOPA

Članak 28.

Porez na dobit plaća se po stopi 20% na utvrđenu poreznu osnovicu.

VI. RAZDOBLJE UTVRĐIVANJA POREZNE OBVEZE

Članak 29.

(1) Porez na dobit utvrđuje se za porezno razdoblje koje je u pravilu kalendarska godina.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga clanka, Porezna uprava može na zahtjev poreznog obveznika odobriti da se porezno razdoblje i kalendarska godina razlikuju, pri čemu porezno razdoblje ne smije prelaziti razdoblje od 12 mjeseci. Izabrano porezno razdoblje porezni obveznik ne može mijenjati pet godina.

(3) Porezno razdoblje čini dio poslovne godine ako je:

1. razdoblje od početka poslovanja poreznog obveznika do kraja te poslovne godine,
2. razdoblje od premještanja sjedišta ili upravljanja poslovima iz inozemstva u tuzemstvo do kraja te poslovne godine,
3. razdoblje koje se nastavlja na posljednju poslovnu godinu do premještanja sjedišta ili upravljanja poslovima iz tuzemstva u inozemstvo,
4. razdoblje koje se nastavlja na posljednju poslovnu godinu do dana spajanja ili podjele,
5. razdoblje koje se nastavlja na posljednju poslovnu godinu do otvaranja likvidacije ili stečaja,
6. razdoblje koje se nastavlja od otvaranja stečaja do kraja poslovne godine,
7. razdoblje koje se nastavlja od otvaranja do okončanja postupka likvidacije.

(4) Porezno razdoblje i obveza plaćanja poreza na dobit i vodenja poslovnih knjiga, prema propisima o računovodstvu za poduzetnike fizičke osobe iz clanka 2. stavci 3. i 4. ovoga Zakona, počinje od početka poreznog razdoblja koje slijedi nakon poreznog razdoblja u kojemu su ispunjeni propisani uvjeti. Obveze prestaju završetkom poslovne godine za koju Porezna uprava donese rješenje o prestanku obveza plaćanja poreza na dobit i vodenja poslovnih knjiga po propisima o računovodstvu, ali ne prije isteka roka od 5 godina. U opravdanim slučajevima taj rok može biti i kraći.

VII. URACUNAVANJE POREZA PLACENOG U INOZEMSTVU

Članak 30.

(1) Ako je porezni obveznik ostvario prihode ili dobit u inozemstvu (izravno ili putem poslovne jedinice) na koju je platio porez na dobit ili njemu istovrsni porez, plaćeni porez u inozemstvu može uracunati u tuzemni porez najviše do iznosa poreza na dobit koji bi za tako ostvarenu dobit ili prihode platio u tuzemstvu.

(2) Iznos poreza na dobit iz stavka 1. ovoga clanka utvrđuje se tako da se na dobit ili prihode ostvarene u inozemstvu primijeni stopa za uracunavanje. Stopa za uracunavanje izracunava se tako da se stavi u odnos ukupna porezna obveza utvrđena prije dodatnih umanjenja porezne osnovice i ukupno ostvarena dobit samo iz tuzemnog poslovanja.

(3) U svrhu uracunavanja plaćenog poreza u inozemstvu iz stavka 1. ovoga clanka porezni obveznik je dužan Poreznoj upravi predociti dokaz o plaćenom porezu u inozemstvu.

VIII. POREZ PO ODBITKU

Članak 31.

(1) Porez po odbitku u smislu ovoga Zakona jest porez kojim se oporezuje dobit koju ostvari nerezident u Republici Hrvatskoj.

(2) Porezni obveznik poreza po odbitku je isplatitelj.

(3) Porezna osnovica poreza po odbitku je bruto iznos naknade koju tuzemni isplatitelj plaća nerezidentu-inozemnom primatelju.

(4) Porez po odbitku iz stavka 1. ovoga članka plaća se na kamate koje se plaćaju inozemnim osobama koje nisu fizičke osobe, te na autorska prava i druga prava intelektualnog vlasništva (prava na reprodukciju, patente, licencije, zaštitni znak, dizajn ili model, proizvodni postupak, proizvodne formule, nacrt, plan, industrijsko ili znanstveno iskustvo i druga slična prava).

(5) Iznimno od odredaba stavka 4. ovoga članka, porez po odbitku ne plaća se na kamate isplaćene:

1. na robne kredite za kupnju dobara koja obvezniku služe za obavljanje djelatnosti,
2. na kredite koje daje inozemna banka ili druga financijska institucija,
3. imateljima obveznica, državnih i korporativnih, inozemnim pravnim osobama.

(6) Porez po odbitku plaća se i na usluge istraživanja tržišta, poreznog i poslovnog savjetovanja i revizorske usluge, plaćene inozemnim osobama.

(7) Porez po odbitku plaća se po stopi 15%.

(8) Porez po odbitku plaćaju i poslovne jedinice inozemnog poduzetnika kada plaćaju naknade iz stavka 4. ovoga članka matičnom poduzeću.

(9) Iznimno od stavka 8. ovoga članka, ako se naknada pripisuje kao prihod tuzemnoj poslovnoj jedinici inozemnog poduzetnika, ne plaća se porez po odbitku.

IX. OBRACUNAVANJE I PLACANJE POREZA

1. Obveza obracunavanja i plaćanja poreza

Članak 32.

(1) Porez na dobit utvrđuje se za porezno razdoblje, prema poreznoj osnovici utvrđenoj za porezno razdoblje i propisanoj stopi u skladu s odredbama ovoga Zakona

(2) Porezni obveznik dužan je utvrditi poreznu obvezu i platiti porez s danom podnošenja porezne prijave.

2. Poslovne knjige i financijskih izvješća

Članak 33.

(1) Porezna osnovica utvrđuje se na temelju podataka evidentiranih u poslovnim knjigama koje se vode u skladu s propisima o računovodstvu i financijskim izvješćima koja se sastavljaju na temelju tih propisa (bilanca, račun dobiti i gubitka), ako ovaj Zakon ne određuje drukčije.

(2) Porezni obveznici koji koriste oslobodenja i olakšice članaka 21., 22., 23., 24., 25. i 27. ovoga Zakona obvezni su osigurati posebno knjigovodstveno praćenje poslovnih događaja i obracun dobiti za djelatnost za koju koriste oslobodenje ili olakšicu.

3. Obveza plaćanja predujma poreza na dobit

Članak 34.

(1) Porezni obveznik plaća predujam poreza na osnovi porezne prijave za prethodno porezno razdoblje. Predujam se plaća mjesečno do kraja mjeseca za protekli mjesec, u svoti koja se dobije kada se porezna obveza za prethodno porezno razdoblje podijeli s brojem mjeseci istoga razdoblja.

(2) Porezna uprava može, na temelju obavljenog nadzora ili na temelju drugih raspoloživih podataka o poslovanju poreznog obveznika, te na zahtjev poreznog obveznika, rješenjem izmijeniti visinu mjesečnih predujmova poreza na dobit.

(3) Porezni obveznik koji pocinje obavljati djelatnost ne plaća predujmove do prve porezne prijave.

(4) Poreznom obvezniku kojemu je prestala mogućnost prenošenja gubitka, visinu predujma do prvog podnošenja porezne prijave određuje Porezna uprava na temelju procijenjene mogućnosti ostvarenja dobit. Procjena predujma utvrđuje se prema postignutom rezultatu poslovanja po isteku tri mjeseca.

2. Porezna prijava

Članak 35.

(1) Porezni obveznik podnosi prijavu poreza na dobit za porezno razdoblje i plaća porez na dobit u roku u kojemu podnosi poreznu prijavu.

(2) Prijava poreza na dobit podnosi se Poreznoj upravi najkasnije četiri mjeseca nakon isteka razdoblja za koje se utvrđuje porez na dobit.

(3) Obveza za plaćanje poreza utvrđenog u poreznoj prijavi za pojedino porezno razdoblje smanjuje se za plaćeni predujam poreza na dobit.

(4) Više placeni predujam poreza od obveze na osnovu porezne prijave vraća se poreznom obvezniku na njegov zahtjev ili se uracunava u sljedeće razdoblje.

(5) Uz prijavu poreza na dobit podnosi se i Bilanca te Racun dobiti i gubitka.

(6) Obrazac prijave poreza na dobit propisuje ministar financija.

X. POSTUPOVNA ODREDBA

Clanak 36.

Utvrđivanje, naplata i povrat poreza, žalbeni postupak, zastara, prekršajni postupak i druge mjere provode se prema Općem poreznom zakonu i Zakonu o prekršajima.

XI. OVLASTI

Clanak 37.

Ministar financija se ovlašćuje da provedbenim propisima i uputama propiše:

1. način utvrđivanja pojedinih elemenata porezne osnovice (clanci 6., 7. i 8.)
2. upute i razradu metoda za utvrđivanje usporedivih tržišnih cijena (clanak 13.)
3. visinu kamatne stope (clanak 14.)
4. način obracuna učinaka pri spajanju, pripajanju i podjeli (clanak 20.)
5. način i rokove dostavljanja podataka o plaćenom porezu u inozemstvu (clanak 30.)
6. način i rokove dostavljanja podataka o obračunanom i plaćenom porezu po odbitku (clanak 31.)
7. oblik i sadržaj porezne prijave (clanak 35).

XII. KAZNE NE ODREDBE

Clanak 38.

(1) Novčanom kaznom od 1.000,00 do 200.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj:

1. porezni obveznik koji nakon isteka razdoblja utvrđivanja poreza ne utvrdi poreznu obvezu u skladu s odredbama ovoga Zakona ili ne uplati porez utvrđenoj svoti i u propisanom roku (clanci 5. i 32.)

2. porezni obveznik koji ne izvijesti Poreznu upravu o promjenama u statusu (clanak 18. i 19.)

3. porezni obveznik koji u propisanom roku ne utvrdi poreznu obvezu poreza

po odbitku u skladu s odredbama ovoga Zakona ili ga ne uplati u utvrđenoj svoti (članak 31.)

4. porezni obveznik koji ne uplati u propisanom roku predujam poreza (članak 34.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba kod poreznog obveznika novčanom kaznom od 500,00 do 20.000,00 kuna.

XIII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 39.

(1) Porezni obveznik kod kojeg je nastala jedna od promjena iz članaka 18. i 19. ovoga Zakona obvezatno o tome pisano izvješćuje Poreznu upravu u roku od osam dana od dana nastanka promjene. Na zahtjev Porezne uprave porezni obveznik je dužan dostaviti i dodatne isprave o provedenoj promjeni iz stavka.

(2) Rok za korištenje oslobodenja i olakšica iz članaka 21. i 22. ovoga Zakona, odnosi se na sve porezne obveznike, uključivo i postojeće korisnike oslobodenja i olakšica.

(3) Na dividende iz dobiti koja je ostvarena do početka primjene ovoga Zakona a isplaćuju se od dana početka njegove primjene, ne primjenjuju se odredbe o plaćanju poreza po odbitku iz članka 31. ovoga Zakona

(4) Odredbe članka 2. stavak 4. ovoga Zakona primjenjuju se od 1. siječnja 2006. na temelju ostvarenih kriterija po poreznoj prijavi poreza na dohodak za 2005. i o tome pisano izvijestiti Poreznu upravu najkasnije do kraja 2005. godine.

(5) Danom početka primjene ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o porezu na dobit (Narodne novine br. 127/00, 163/03)

Članak 40.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama« a primjenjuje se od 1. siječnja 2005.

OBRAZLOŽENJE KONACNOG PRIJEDLOGA ZAKONA O POREZU NA DOBIT

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Sadašnji sustav oporezivanja dobiti ureden je Zakonom o porezu na dobit ("Narodne novine", broj 127/00. i 163/036.), koji se primjenjuje od 01. siječnja 2001. godine. Prema tome Zakonu porezni obveznici su domaće pravne i fizičke osobe koje to žele, te inozemni poduzetnici koji na području Republike Hrvatske obavljaju gospodarsku djelatnost te plaćaju porez na dobit od osnovice koju čini razlika između prihoda i rashoda ostvarena u razdoblju oporezivanja.

Temeljno obilježje važećeg Zakona je dvojnost u određenju jednog od temeljnih instituta obracuna porezne osnovice. U samom Zakonu detaljno su propisani prihodi i rashodi koji se uzimaju u obzir pri obracunanju dobiti kao porezne osnovice, ali je također, propisano da se dobit utvrđuje prema propisima o računovodstvu, što znači i primjenu MRS-ova, koji također uređuju prihode i rashode. Taj paralelizam uvjetovao je poreznu prijavu s brojnim podacima među kojima nedostaje temeljni podatak o visini računovodstvene dobiti.

Uz navedeno, nedostaju odredbe bitne za poslovanje povezanih društava, transferne cijene, prijenos gubitaka te statusne promjene.

Isto tako, potrebno je sve elemente bitne za oporezivanje, kao što su povećanja i smanjenja porezne osnovice propisati u zakonu, kako bi se izbjegla mogućnost da se provedbenim aktima bitno utječe na poreznu osnovicu, a što je sada slučaj (amortizacija, vrijednosna usklađenja i slično).

U težnji za preglednim, usporedivim i modernim poreznim sustavom postavlja se zahtjev za novim načinom oporezivanja dobiti. Ovo iz razloga što porezni sustav treba prilagoditi tuzemnim gospodarstvenim uvjetima kao i uvjetima globalizacije nacionalnih gospodarstava, te uskladiti, u mjeri koju zahtijeva ovo razdoblje, s poreznim zakonodavstvima zemalja EU (uvažavajući smjernice EU) i drugih europskih zemalja kao i susjednih zemalja.

Polazeći od takvih potreba i uzimajući u obzir primjedbe šire stručne javnosti i poreznih obveznika, izraden je prijedlog Zakona o porezu na dobit. Osnovne postavke toga Zakona izražene su u sljedećem:

1. Porezni obveznik je trgovačko društvo i druga pravna i fizička osoba koja je rezident Republike Hrvatske i koja gospodarsku djelatnost obavlja samostalno, trajno i radi ostvarivanja dobiti, dohotka ili prihoda ili drugih gospodarski procjenjivih koristi. Porezni obveznik je i tuzemna poslovna jedinica inozemnog poduzetnika (nerezident). Prema novim definicijama jasnije je utvrđen krug poreznih obveznika i njihov obuhvat.

Kao novi porezni obveznici određene su fizičke osobe koje su značajni poduzetnici. Pod značajnijim poduzetnicima obuhvaćene su one fizičke osobe koje ostvaruju ukupni primitak veći od 2.000.000,00.kuna, ili dohodak veći od 400.000,00 kuna, ili imaju dugotrajnu imovinu u vrijednosti većoj od 2.000.000,00

kuna, ili u kalendarskoj godini prosjecno zapošljava više od 15 radnika. Poduzetnici kojima uspješnost u djelatnosti prelazi navedene vrijednosti, trebali bi se organizirati kao trgovačka društva. Budući da ih drugi propisi na to ne obvezuju (Zakon o obrtu navodi da trgovac pojedinac može ako hoće tražiti upis u sudski registar ako mu godišnji prihod prelazi svotu od 2.000.000,00 kuna a obvezuje ga da se registrira kao trgovačko društvo tek s petnaest milijuna kuna godišnjeg prihoda) potrebno je da i gospodarski značajne fizičke osobe poreznu obvezu utvrduju na primjeren način. Primjeren način znači realnu poreznu obvezu, a tome pridonosi evidentiranje poslovnih događaja po propisima o računovodstvu, koje bilježe poslovne promjene prema njihovom nastanku. Jednostavne evidencije, koje poslovne događaje bilježe prema novčanim priljevima i odljevima (nacelo blagajne), primjerene su manjim poduzetnicima, kod kojih odstupanja od realnog poslovnog rezultata, što znači i porezne osnovice, nisu značajna. No, veći poslovi izraženi u visini primitaka ili dohotka ili vrijednosti dugotrajne imovine ili broju zaposlenih, zahtijevaju realni obracun. Takav obracun može se osigurati samo u sustavu oporezivanja dobiti uz vodenje poslovnih knjiga prema propisima o računovodstvu. Uz navedeno, u nekim europskim zemljama značajniji poduzetnici kao i oni koji obavljaju pojedine djelatnosti neovisno o vrijednostima koje se u njima ostvaruju (prijevoz, ugostiteljstvo, neki oblici trgovine i sl.) moraju voditi knjige po nacelima nastanka događaja (dvojno knjigovodstvo).

2. U osobe koje nisu obveznici poreza na dobit spadaju državne ustanove, ustanove jedinica područne (regionalne) samouprave, ustanove jedinica lokalne samouprave, državni zavodi, vjerske zajednice, političke stranke, sindikati, komore, udruge, zaklade i fundacije, zbog niza nejasnoca glede statusa, dodano je da nisu obveznici poreza na dobit, umjetničke udruge, dobrovoljna vatrogasna društva, zajednice tehničke kulture, turističke zajednice, sportski klubovi, sportska društva i savezi, osim ako obavljaju gospodarsku djelatnost, a neoporezivanje te djelatnosti bi dovelo do stjecanja neopravdanih povlastica na tržištu, u kojem slučaju Porezna uprava utvrđuje da navedene osobe trebaju biti obveznici poreza na dobit za gospodarstveni dio djelatnosti.

Porezni obveznici koji su registrirani i obavljaju isključivo istraživačko razvojnu djelatnost bili su u grupi osoba koje nisu porezni obveznici. Ovim su prijedlogom brisani iz tih odredbi a uključeni su pod oslobodenja od plaćanja poreza na dobit. To je učinjeno iz razloga što prema postojećem rješenju nema podataka o broju takvih osoba i veličini danih im oslobodenja, a što će se ovom promjenom osigurati. Oni i dalje neće plaćati porez na dobit, ali će podnositi poreznu prijavu.

3. Porezna osnovica je dobit koja se izračunava kao razlika između prihoda i rashoda, utvrđena u financijskim izvješćima. Kod definiranja porezne osnovice prihvacene su primjedbe stručnih krugova i poreznih obveznika, te je predložena definicija jednostavna, jer ne zahtijeva dvostruko knjigovodstvo i računovodstvo (po poreznim i po računovodstvenim propisima), nego se uzima kao polazna veličina rezultat poslovanja iskazan u Racunu dobiti i gubitka i

Bilanci. Taj rezultat ispravlja se za prihode i rashode koji se priznaju za svrhe oporezivanja.

Propisivanjem porezne osnovice kao polazne velicine koja je istovjetna utvrđenom rezultatu poslovanja, pojednostavljen je obracun porezne obveze, i dobivaju se podaci koji su usporedivi i pouzdani što je bitno pri svakoj analizi porezne osnovice.

Korekcije za porezno priznate rashode su pregledne i moguće ih je kvantificirati, za razliku od postojećeg načina utvrđivanja porezne osnovice, po kojemu djelomično korekcije postoje u početnim velicinama a djelomično su naknadne.

Za utvrđivanje porezne osnovice kod međunarodno povezanih društava propisane su transferne cijene prema načelu tržišno usporedivih cijena. Načelo tržišnih cijena propisano je smjernicama EU i uz uvažavanje modela OECD-a koji primjenjujemo pri zaključivanju Ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja. Isto tako, uređeno je utvrđivanje porezne osnovice kod prestanka djelatnosti, promjene pravnog oblika te spajanja pripajanja i podjela.

4. Smanjenja porezne osnovice za prihode koje porezni obveznik ostvaruje od dividendi ili udjela, te za prenesene gubitke omogućava neutralnost u oporezivanju dividendi i udjela u dobiti koji su bili oporezivi kod isplatelja, te dopušta poreznom obvezniku pravo na prijenos gubitka kroz pet poreznih razdoblja. Propisana su i dodatna smanjenja porezne osnovice za plaće novih zaposlenika, zatim za svotu 100% troškova nastalih za istraživanje i razvoj, svotu od 100% troškova nastalih za školovanje i stručno usavršavanje zaposlenika i za darovanja.

5. Predloženim zakonom uvažene se neke smjernice EU koje se odnose na područje oporezivanja dobiti, kao što je pojam tuzemne poslovne jedinice inozemnog poduzetnika (nerezidenta), čiji rezultati djelatnosti na području Republike Hrvatske podliježu oporezivanju; transferne cijene kod povezanih osoba rezidenata i nerizidenata, te metode koje se primjenjuju pri utvrđivanju transfernih cijena; smjernica o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuju kod spajanja, podjela, prijenosa imovine i zamjene dionica tvrtki iz različitih država članica.; smjernica o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na isplate kamata i autorskih naknada između povezanih društava.

6. Predloženim Zakonom o porezu na dobit razraden je način utvrđivanja poreza, uracunavanje inozemnog poreza, plaćanje poreza u slučaju određenih plaćanja inozemnim pravnim osobama, te kaznene mjere za neprovođenje zakona.

7. Predloženo je povećanje olakšica i oslobođenja koja se odnose na plaćanje poreza na dobit za poduzetnike koje obavljaju djelatnost na područjima od posebne državne skrbi i području grada Vukovara. Poduzetnici koji obavljaju djelatnost na području od posebnog državnog interesa prve skupine i na

području grada Vukovara, ne plaćaju porez na dobit deset godine od početka primjene ovog zakona.

Uvodi se i novo poticanje ulaganja, prema kojemu će se, na dobit ostvaren od ulaganja najmanje 4 milijuna kuna, plaćati porez po stopi od 10% za vrijeme od 10 godina od godine početka ulaganja, uz uvjet da se u tom razdoblju osigura zapošljavanje najmanje 10 zaposlenika, počevši od isteka prve godine ulaganja. Očekuje se da će ovim poticajem doći do povećanih ulaganja koja će imati porezni učinak najmanje u dvostrukoj svoti od učinka u 2003. godini, što iznosi 40 mil. manje plaćenog poreza. Očekivanje se temelji na odredbi kojom je najmanja uvjetovana svota za ulaganje prepolovljena u odnosu na dosadašnju.

Nova olakšica uvedena je za trgovačka društva koja su registrirana i obavljaju brodarsku djelatnost. Ti porezni obveznici ne plaćaju porez na dobit koju ostvare od iskorištavanja brodova u međunarodnoj plovidbi.

II. PITANJA KOJA SE RJEŠAVAJU ZAKONOM

Predmetnim Konacnim prijedlogom zakona predlaže se urediti:

- jasna i jednostavna definicija porezne osnovice kao dobiti koja se utvrđuje prema propisima o računovodstvu, što znači i primjenu MRS-ova,
- bitni elementi porezne osnovice, amortizacija, vrijednosna uskladenja dugotrajne i kratkotrajne imovine, rezerviranja, propisuju se u Zakonu a ne u pravilnicima koje donosi ministar,
- porezno nepriznavanje neposlovnih rashoda i privatnih izuzimanja za koje se uvećava porezna osnovica.
- uređuju se transakcije između povezanih društava propisivanjem transfernih cijena,
- uskladene su odredbe zakona, u mjeri koju zahtijeva ovo razdoblje, sa smjernicama EU, posebice sa smjernicom koja se odnosi na povezana društva, smjernicom o transfernim cijenama, te smjernicom o spajanjima i podjelama, a ta materija je i predmet svakog ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja,
- uvodi se preglednost u poslovanje gospodarski značajnih obveznika fizičkih osoba tako što postaju obveznici poreza na dobit,
- rješavaju se pitanja u svezi otpisa dugotrajne imovine putem povećanih amortizacijskih stopa, granicne vrijednosti između dugotrajne i kratkotrajne imovine, sitnog inventara, te sredstava za osobni prijevoz,
- povećane su porezne olakšice za poduzetnike na području Grada Vukovara i na području posebne državne skrbi prve skupine.
- uvodi se novi poticaji ulaganja tako da je smanjena minimalna svota za pravo na poticaj ulaganja s 10 milijuna kuna na 4 milijuna kuna,
- uvodi se olakšica za brodare tako da ne plaćaju porez na dobit koju ostvare u međunarodnoj plovidbi,
- uvodi se porez po odbitku i na poslovne usluge a ukida na dividendu

III. OBJAŠNJANJE ODREDBI ZAKONA O POREZU NA DOBIT

Clanci od 1. do 4 .

Tim se odredbama uređuje porezni obveznik. Poreznim obveznikom smatra se trgovačko društvo i druga pravna i fizička osoba koja je rezident Republike Hrvatske i koja gospodarsku djelatnost obavlja samostalno, trajno i radi ostvarivanja dobiti, dohotka, prihoda ili drugih gospodarstveno procjenjivih koristi.

Porezni obveznici su i:

- tuzemna poslovna jedinica inozemnog poduzetnika (nerezident), koja na području Republike Hrvatske obavlja djelatnost i to samo za taj dio djelatnosti,
- fizička osoba, koja stječe dohodak prema propisima o oporezivanju dohotka, ako izjavi da će plaćati porez na dobit umjesto poreza na dohodak,
- fizička osoba ako:
 - a) u prethodnom poreznom razdoblju stekao ukupni primitak veći od 2.000.000,00.kuna, ili
 - b) u prethodnom poreznom razdoblju stekao dohodak veći od 400.000,00 kuna, ili
 - c) ma dugotrajnu imovinu u vrijednosti većoj od 2.000.000,00 kuna, ili
 - d) u prethodnom poreznom razdoblju prosječno zapošljava više od 15 radnika.
- osobe koje obavljaju djelatnost od javnog značaja (djelatnost obrazovanja, zdravstvena djelatnost, ljekarnička djelatnost i sl.) ako nisu u vlasništvu države, tijela jedinica lokalne uprave i samouprave i neprofitne organizacije (sindikati, komore, udruge, političke stranke i sl.) koje pored osnovne djelatnosti obavljaju i djelatnost od koje na tržištu ostvaruju prihode u slučaju ako Porezna uprava ocijeni da se radi o stjecanju neopravdanih povlastica na tržištu u odnosu na druge porezne obveznike.

Posebno je uređeno što se smatra rezidentom i nerezidentom te poslovnom jedinicom kao stalnim mjestom obavljanja djelatnosti u Republici Hrvatskoj.

Clanak 5.

Tim se odredbama uređuje porezna osnovica prema računovodstvenim propisima kao razlika prihoda i rashoda prije obracuna poreza na dobit, uvećana i umanjena prema odredbama Zakona.

Clanak 6.

Tim odredbama uređuje se smanjenje porezne osnovice. Pri utvrđivanju porezne osnovice uzimaju se u obzir svote koje umanjuju poreznu osnovicu po nekoliko osnova:

- da se izbjegne oporezivanje svota koje su bile ili će biti oporezive porezom na dobit, kao što su prihodi od dividendi i udjela stecenih od obveznika poreza na dobit, prihodi od vrijednosnih uskladenja dionica i udjela (nerealizirani dobiti), ako su bili uključeni u poreznu osnovicu, prihodi od naplacenih otpisanih potraživanja koja su u prethodnim poreznim razdobljima bila uključena u poreznu osnovicu, a nisu isključena iz porezne osnovice kao porezno priznati rashod i svota amortizacije koja nije bila porezno priznata u ranijim razdobljima i na koju je plaćen porez na dobit,
- smanjenje porezne osnovice za porezne olakšice i povlastice kao što su
 - 100% troškovi plaća i doprinosa na placu novih zaposlenika za razdoblje za koje se utvrđuje porez,
 - 100% troškova nastalih za istraživanje i razvoj,
 - 100% troškova nastalih za školovanje i stručno usavršavanje zaposlenika.

Time se navedene grupe troškova priznaju dvostruko.

Članak 7.

Tim odredbama uređuje se povećanje porezne osnovice. Porezna osnovica uvećava se za porezno nepriznate rashode. Porezno nepriznatim rashodima smatraju se svi rashodi koji nisu nastali kao uvjet obavljanja djelatnosti, djelomice nepriznati rashodi koji imaju elemente privatnog korištenja, kao što je reprezentacija i uporaba sredstava za osobni prijevoz, te osobni rashodi dionicara ili člana društva i članova njihovih obitelji, te zaposlenika, ako se na njih ne plaća porez na dohodak.

Porezna osnovica uvećava se i za troškove darovanja u naravi ili novcu za kulturne, znanstvene, odgojno-obrazovne, zdravstvene, humanitarne, sportske, vjerske, ekološke i druge općekorisne svrhe udrugama i drugim osobama koje navedene djelatnosti obavljaju u skladu s posebnim propisima, ako su veća od 2% prihoda ostvarenog u prethodnoj godini. Iznimno, svota može biti i veća od 2% prihoda prethodne godine ako je dana prema odlukama nadležnih ministarstva o provedbi financiranja posebnih programa i akcija, ali ne i za redovnu djelatnost primatelja dara. U darovanja spada i plaćanje troškova za zdravstvene potrebe fizičkih osoba (operativne zahvate, liječenja, nabavu lijekova i ortopedskih pomagala i dr.) koji nisu pokriveni osnovnim, dopunskim i privatnim zdravstvenim osiguranjem, odnosno plaćanje troškova koje snose same fizičke osobe, pod uvjetom da je plaćeno na žiro račun primatelja dara ili da postoji vjerodostojna isprava o darovanom lijeku ili ortopedskom pomagalu.

Članak 8.

Tim se odredbama uređuje povećanje porezne osnovice za kamate na višak zajmova koje dionici ili članovi društva daju poreznom obvezniku u kojemu imaju udjel ili dionice, a visina zajmova i kamate premaše određenu svotu.

Clanci 9. do 11.

Tim se odredbama ureduju slucajevi uvecanja porezne osnovice s naslova porezno nepriznatih rashoda koji se odnose na vrijednosna uskladenja potraživanja, vrijednosno uskladenje zaliha i rezerviranja. Radi se o troškovima koji, u pravilu jesu porezno priznati rashod.

Clanak 12.

Tim se odredbama ureduje nacin obracuna amortizacije kao porezno priznatog rashoda.

Clanak 13.

Tim odredbama ureduje se pitanje transfernih cijena izmedu povezanih osoba i metode njihovog izracunavanja, kao bitnog elementa za poreznu osnovicu.

Clanak 14.

Tim se odredbama ureduju kamate izmedu povezanih društava kao znacajnog elementa za transfer dobitka.

Clanak 15.

Tim se odredbama ureduje porezna osnovica za nerezidente koji placaju porez na dobit u Hrvatskoj samo da dobit ostvarenu u Hrvatskoj.

Clanak 16.

Tim se odredbama ureduje promjena metode utvrdivanja porezne osnovice (s nacela blagajne na nacelo nastanka poslovnog događaja), pri prijelazu obveznika poreza na dohodak na placanje poreza na dobit, kako bi se izbjeglo dvostruko oporezivanje istih prihoda i dvostruko priznavanje istih rashoda.

Clanak 17.

Tim se odredbama propisuje pravo na prijenos poreznog gubitka pet slijedecih poreznih razdoblja nakon što je gubitak utvrđen.

Clanci 18. do 20.

Tim se odredbama ureduje promjena pravnog oblika, likvidacija te spajanja, pripajanja i podjela. Buduci da se pri takvim promjenama može utjecati

na poreznu osnovicu, važno je urediti kada promjene ima a kada nema utjecaj na oporezivanje.

Clanci 21. do 27.

Tim odredbama se ureduju poticaji, porezne olakšice i oslobođenja.

Tako se **u clanku 21.** ureduju porezne olakšice s podrucja posebnog državnog interesa pod uvjetom da obavljaju djelatnost na tom podrucju i zapošljavaju više od pet zaposlenika u radnom odnosu na neodređeno vrijeme, pri čemu više od 50% zaposlenika ima prebivalište i boravi na podrucju posebnog državnog interesa najmanje devet mjeseci, deset godina od početka primjene ovoga Zakona imaju pravo na povlasticu i to:

1. ne placaju porez na dobit na podrucju prve skupine,
2. 25% od propisane porezne stope na podrucju druge skupine i
3. 75% od propisane porezne stope na podrucju treće skupine.

U clanku 22. ureduje se porezna olakšica za Grad Vukovar tako da porezni obveznici koji obavljaju djelatnost na podrucju Grada Vukovara i zapošljavaju više od pet zaposlenika u radnom odnosu na neodređeno vrijeme, pri čemu više od 50% zaposlenika ima prebivalište i boravi na podrucju Grada Vukovara, oslobođeni su placanja poreza na dobit za deset godina nakon početka primjene ovoga Zakona.

U clanku 23. ureduju se porezne olakšice za brdsko planinska podrucja na način na koji je to uređeno za podrucja od posebnog državnog interesa treće skupine.

U clanku 24. ureduje se porezna olakšica za korisnike slobodnih zona. Za porezne obveznike koji posluju u slobodnim zonama utvrđuje se iznos poreza u visini od 50% propisane stope a porezni obveznici koji grade infrastrukturne objekte u vrijednosti većoj od 1.000.000,00 kuna u prvih pet godina ne placaju porez.

U clanku 25. ureduje se porezna olakšica za poduzetnike koji su registrirani i obavljaju isključivo istraživačko razvojnu djelatnost, tako da su oslobođeni placanja poreza na dobit.

U clanku 26. ureduju se porezne olakšice za poticanje ulaganja umanjenom stope od 10% do 0% na rok od deset godina ovisno o visini ulaganja koje se kreće od 4 do 60 milijuna kuna uz uvjet zapošljavanja 10 do 75 zaposlenika.

U ovom clanku propisuje se i porezna olakšica za trgovačka društva koja su registrirana i obavljaju brodarsku djelatnost, za dio dobiti koju ostvare od iskorištavanja brodova u međunarodnoj plovidbi.

U clanku 27. ureduju se porezne olakšice za porezne obveznike osnovane u svrhu profesionalne rehabilitacije i zapošljavanja osoba s invaliditetom. Porezni obveznik osnovan po posebnim propisima u svrhu

obavljanja profesionalne rehabilitacije i zapošljavanja osoba s invaliditetom plaća porez na dobit u visini od 25% od propisane stope.

Članak 28.

U ovom članku propisana je stopa za oporezivanje dobitka od 20%.

Članak 29.

U ovom članku propisana su razdoblja u kojima se utvrđuje porezna obveza, a to je poslovna godina koja je, u pravilu, jednaka kalendarskoj godini ili dijelu kalendarske godine. Ona se može razlikovati od kalendarske godine ako porezni obveznik ima razloga za posebno porezno razdoblje.

Članak 30.

U ovom članku uređeno je uracunavanje poreza na dobit ili sličnog poreza koji je porezni obveznik platio u inozemstvu putem poslovne jedinice ili kao porez po odbitku na određene naknade. Ova se odredba primjenjuje samo u slučaju kada sa državom u kojoj porezni obveznik posluje nije zaključen Ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja.

Članak 31.

Tom se odredbom propisuje posebna obveza plaćanja poreza po odbitku za poreznog obveznika koji plaća inozemnim osobama naknade za korištenja raznih prava vlasništva, usluga, kamata (osim kamata na robne kredite i kredite koji daju banke), te svih usluga po stopi od 15%.

Članci 32. – 35.

Tim se odredbama uređuje postupak utvrđivanja, prijavljivanja i plaćanja poreza na dobit po poreznoj prijavi i tijekom godine putem predujmova.

Članak 36.

Postupovne odredbe glede utvrđivanja, naplate, povrata poreza, žalbenog postupka, prekršajnog postupka i zastare, primjenjuje se prema zakonima koji uređuju porezni postupak, a to su Opci porezni zakon i Zakon o prekršajima.

Članak 37.

Ovom se odredbom ovlašćuje ministar financija da donosi detaljnije propise za provedbu ovoga Zakona.

Članak 38.

Tim se odredbama propisuju novčane kazne za prekršaje.

Članak 39.

U prijelaznim i završnim odredbama predviđa uređuju se pitanja u svezi početka primjene novog Zakona.

IV. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovog zakona ne treba osigurati posebna sredstva u državnom proračunu.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA

U konačnom prijedlogu zakona o porezu na dobit za razliku od Prijedloga zakona razlike su u prihvaćenim primjedbama i prijedlozima.

Povećan je limit za fizičke osobe koje postaju obveznici poreza na dobit u dijelu koji se odnosi na prihode i vrijednost dugotrajne imovine sa 1.500.000,00 na 2.000.000,00 kuna te broje zaposlenih sa 9 na 15. Prijedlog je prihvaćen s ciljem ujednačavanja kriterija propisanih u Zakonu o poticanju i razvoju malog gospodarstva te Zakona o trgovačkim društvima.

Ostale promjene u Konačnom prijedlogu zakona u odnosu na Prijedlog zakona nomotehničke su naravi i sastoje se u slijedećem:

Za određene poslovne jedinice nerezidenta dan je jasniji pojam poslovnica od ureda, jasnije definirana vrijednosna usklađenja

VI. PRIJEDLOZI I MIŠLJENJA KOJA SU BILI DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA A KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO

Nije prihvaćen prijedlog Odbora za financije i državni proračun o izuzimanju prihoda od prodaje brodova iz porezne osnovice budući da je to obuhvaćeno postojecom odredbom.